

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki (spr.)
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz

sprawy z wniosku: **H. M. i K. Ł.**

przy udziale: **Powiatu T.**

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia Powiatu T.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy

z dnia 22 lutego 2012 r., sygn. akt VI GCo 12/12

p o s t a n a w i a:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że wniosek oddalić,**
- 2. zasądzić od H. M. i K. Ł. solidarnie na rzecz Powiatu T. kwotę 150 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Legnicy nadał prawomocnemu nakazowi zapłaty tegoż Sądu z dnia 4.01.2012 r. sygn. akt VI GNc 354/11, klauzulę wykonalności przeciwko Powiatowi T., na którego przeszedł obowiązek dłużnika Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) Szpitala (...) im dr B. H. w Likwidacji w T. (pkt. I) oraz zasądził od dłużnika Powiatu T. na rzecz wnioskodawczyń H. M. i K. Ł., uprawnionych solidarnie, kwotę 110 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania (pkt. II).

We wniesionym na to postanowienie zażaleniu Powiat T. wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, zarzucił Sądowi Okręgowemu, że przy jego wydaniu dopuścił się naruszenia:

- art. 777 §1 pkt. 1 k.p.c. w zw. z art. 133 §2 k.p.c. poprzez nadanie klauzuli wykonalności nieprawomocnemu nakazowi zapłaty, który nie został prawidłowo doręczony,

- art. 788 k.p.c. w z. z art. 60 ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej poprzez nadanie klauzuli wykonalności przeciwko następcy prawnemu pomimo braku dokumentu urzędowego lub prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym, dokumentującym przejście zobowiązań,

- art. 357 §2 k.p.c. w zw. z art. 795 k.p.c. poprzez niedoręczenie dłużnikowi uzasadnienia postanowienia wydanego na posiedzeniu niejawnym, pomimo przysługującego dłużnikowi środka zaskarżenia.

Ponadto skarżący wniósł o zasądzenie na jego rzecz od wnioskodawczyń zwrotu kosztów postępowania zażaleniewego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że wbrew twierdzeniom skarżącego nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Legnicy w dniu 4.01.2012 r. pod sygn. akt VI GNc 354/11, w sprawie z powództwa H. M. i K. Ł. przeciwko Samodzielnemu Publicznemu Zakładowi Opieki Zdrowotnej, (...) Szpitalowi (...) im. (...) w likwidacji w T., został doręczony prawidłowo pozwanemu wraz z odpisem pozwu i pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia zarzutów od niniejszego nakazu zapłaty w dniu 11.01.2012 r.. Okoliczność tą potwierdził likwidator pozwanego w piśmie procesowym złożonym w dniu 20.01.2012 r.. Wobec braku wniesienia przeciwko niemu zarzutów, nakaz ten uprawomocnił się zatem w dniu 25.01.2012 r.

Wskazać w tym miejscu należy, że mimo tego, iż termin zakończenia likwidacji w/w SP ZOZ, określony w uchwale nr (...) Rady Powiatu w T. z dnia 25.02.2010 r., upłynął w dniu 31.12.2011 r., nie nastąpiło jego wykreślenie z Krajowego Rejestru Sądowego, a zatem jak do tej pory nie nastąpiła utrata przez ten podmiot bytu prawnego.

Brak zasadności tego zarzutu nie ma jednakże znaczenia dla rozstrzygnięcia przedmiotowego zażalenia.

Okolicznością istotną dla oceny trafności zaskarżonego postanowienia było to, że stan sprawy w toku w/w sprawie miał miejsce w dniu 11.01.2012 r., a tytuł egzekucyjny powódki uzyskały w dniu 25.01.2012 r. Mając na uwadze, że warunkiem do uwzględnienia wniosku o nadanie klauzuli wykonalności w oparciu o art. 788 §1 k.p.c., było przejście obowiązku zapłaty z pozwanego w tej sprawie na Powiat T., po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed jego wydaniem, koniecznym pozostawało ustalenie daty, w której to nastąpiło.

Jak trafnie wskazał skarżący, podstawę prawną dla przejścia zobowiązań zlikwidowanego SP ZOZ (...) Szpitala (...) im. dr. B . H. w likwidacji w T., stanowił art. 60 ust. 6 ustawy z dnia 30.08.1991 r. o zakładach opieki zdrowotnej Dz.U.2007.14.89 j.t. , bowiem zgodnie z art. 204 ust. 5 ustawy z dnia 15.04.2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U.2011.112.654), do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie tej ustawy zastosowanie miały przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z brzmieniem tego przepisu zobowiązania i należności samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej po jego likwidacji stają się zobowiązaniami i należnościami Skarbu Państwa lub właściwej jednostki samorządu terytorialnego, lub odpowiednio publicznej uczelni medycznej albo publicznej uczelni prowadzącej działalność dydaktyczną i badawczą w dziedzinie nauk medycznych, lub Centrum Medycznego (...).

Określenie dnia zakończenia czynności likwidacyjnych, o którym mowa w art. 60 ust. 4b pkt 5 u.z.o.z., powinno uwzględniać wszystkie cele, jakie ma zapewnić przeprowadzenie postępowania likwidacyjnego samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Jest to istotny argument za przyjęciem wykładni art. 60 ust. 6 w zw. z art. 60 ust. 4b pkt 5 u.z.o.z. zgodnej z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r., III CZP 34/05 (OSNC 2006, nr 6, poz. 97), według której zobowiązania i należności postawione w stan likwidacji samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej stają się zobowiązaniami i należnościami jego organu założycielskiego z dniem zakończenia czynności likwidacyjnych, określonych w uchwale o likwidacji. Wykładnia art. 60 ust. 6 u.z.o.z., zgodna z powołaną wyżej uchwałą Sądu Najwyższego, jest również podzielana w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (por. uzasadnienie postanowienia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19 maja 2009 r., Ts 82/08, OTK-B 2009, nr 3, poz. 196). Za taką wykładnią przemawiają także argumenty wynikające z wykładni językowej. Jak to wyjaśnił Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 14 lipca 2005 r., III CZP 34/05, treść pojęcia "po likwidacji" zakładu opieki zdrowotnej, o którym mowa w art. 60 ust. 6 u.z.o.z., należy ustalić z uwzględnieniem sformułowania użytego w art. 60

ust. 4b pkt 5 u.z.o.z. – „dnia zakończenia czynności likwidacyjnych” - określonego w uchwale (bądź rozporządzeniu) o likwidacji samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Przed upływem dnia zakończenia czynności likwidacyjnych - wskazanego w uchwale bądź rozporządzeniu o likwidacji - nie można bowiem przyjąć, że zachodzi stan „po likwidacji” tego zakładu w rozumieniu art. 60 ust. 6 u.z.o.z. Zakończenie postępowania likwidacyjnego następuje więc z chwilą upływu terminu zakończenia czynności likwidacyjnych, określonego w uchwale o likwidacji tego zakładu. Wówczas też, zgodnie z art. 60 ust. 6 u.z.o.z., zobowiązania i należności postawionego w stan likwidacji samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej stają się zobowiązaniami i należnościami podmiotu, którego organ utworzył ten zakład. Ponadto, jak to zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z dnia 14 lipca 2005 r., III CZP 34/05, wymóg określony w art. 60 ust. 4b pkt 5 u.z.o.z. dotyczy tylko uchwały dotyczącej likwidacji samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej z przyczyny określonej w art. 60 ust. 3 ustawy. Należy to wiązać ze specyficzną regulacją prawną zawartą w art. 60 ust. 6 u.z.o.z., która przewiduje przejście z mocy prawa po zakończeniu likwidacji samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej - przez wskazane w tym przepisie podmioty - zobowiązań i należności tego zakładu. Wymaga to jednoznacznego i jednolitego dla wszystkich wierzycieli określenia chwili, w której następuje skutek, o którym mowa w tym przepisie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2005 r. III CZP 34/05).

Skoro zatem do przejęcia zobowiązań Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej, (...) Szpitala (...) im. (...) w likwidacji w T., przez Powiat w T., zgodnie z uchwałą nr (...) Rady Powiatu w T. z dnia 25.02.2010 r., doszło w dniu 1.01.2012 r., należało uznać, że nie zostały spełnione przesłanki wynikające z brzmienia art. 788 k.p.c., uzasadniające uwzględnienie przedmiotowego wniosku, gdyż miało to miejsce przed tym nim sprawa przed Sądem Okręgowym w L., prowadzona pod sygn. akt VI GNC 354/11, stała się sprawą w toku między jej stronami.

Z tych też powodów zarzut naruszenia art. 788 §1 k.p.c. oraz art. 60 ust. 6 u.z.o.z. należało uznać za trafny, aczkolwiek z odmienną od skarżącego argumentacją.

W świetle powyższych okoliczności, zarzut naruszenia art. 357 §2 k.p.c. w zw. z art. 795 k.p.c., nie wymagał już oceny.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c., postanowił jak w pkt. 1.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego, nastąpiło stosownie do jego wyniku i zgodnie z żądaniem strony wygrywającej, w oparciu o art. 98 §1 i §3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 391 §1 k.p.c. oraz §10 ust. 13 w zw. z § 12 ust. 2 pkt. 2 rozp. Min. Spr. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...).

(...)

(...)

(...)